

Jeg kan sige til statsministeren, at hvis han ikke vil henvende sig til kommissionsformanden for at få det uddybet, vil jeg gøre arbejdet for ham og skrive til Santer og bede om at få forklaret, hvad det egentlig er, han har liggende i skrivebordsskuffen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, vi bevæger os jo en del uden for det spørgsmål, som vi startede med; men det kan man måske også gøre en gang imellem.

Nej, jeg vil ikke henvende mig til kommissionsformanden for at høre, hvad han har i sin skrivebordsskuffe.

Dels er det sådan set ikke noget, jeg skal blande mig i, dels er det heller ikke Kommissionens formands opgave.

Lad mig bekræfte over for hr. Thulesen Dahl, at Danmark ikke, efter hvad der foreligger oplyst for mig, er det sidste land, der tager stilling til Amsterdamtraktaten. Vi ligger, kan man sige, i den sidste halvdel, men der vil være lande, efter det over for mig oplyste, som tager stilling – det vil sige, at nogle har folkeafstemning, og det er efter det oplyste bl.a. Portugal og Irland, andre har deres parlamentet til at tage stilling – efter den 28. maj næste år.

Men det, der er min pointe, er, at vi kommer jo til at gøre boet op på et tidspunkt, hvor alle 15 lande har taget stilling, og det vil ske i løbet af efteråret 1998.

Hr. Jan Kørpe Christensen brugte – og det er interessant – hele tiden det samme ordvalg. Han bruger ordene »en yderligere integration« og »unionstoget« – det gør hr. Keld Albrechtsen også – hvorimod jeg taler om det konkrete.

Regeringen taler om miljøsamarbejde, for vi ved jo godt, at syreregneren ikke standser i Padborg. Der skal et tværgående samarbejde til, hvis vi skal have et bedre miljø i Europa. Der skal et samarbejde over grænserne til.

Vi ved jo også godt, at vi er økonomisk gensidigt afhængige af hinanden. Derfor har vi gavn af, at der bliver et bedre samarbejde om beskæftigelsen på tværs af grænserne. Det skal ikke træde i stedet for det, vi har i Danmark med den gode fremgang, vi har, men være et supplement, en yderligere uddybning.

Jeg oplever gang på gang i de her EU-diskussioner, at den bedste måde at få en ordentlig debat på er at trække den ind i en konkret sammenhæng. Jeg går ud fra, at Fremskridtspartiet vel heller ikke er modstander af, at vi forstærker vores samarbejde på miljøområdet, for det

er vel i alles interesse. Derfor tror jeg, vi er bedst tjent med at tage vores EU-debat og sige til hinanden: Går vi ind for et stærkere samarbejde på miljøområdet? Hvis vi gør det, så er svaret til Amsterdamtraktaten enkelt: et ja.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg synes, det er meget, meget smart af statsministeren at begynde at føre diskussionen ind på et emne, hvor vi er enige. Jeg tror, at alle partier er enige om, at vi skal have et bedre miljø, og det er ganske rigtigt, at miljøet kender ingen grænser. Derfor har vi i Fremskridtspartiet altid sagt, at det er fornuftigt at have et samarbejde om miljøet.

Men man behøver jo ikke at have en union til at lave disse samarbejdsaftaler. Det kan jo udmærket fungere uden union og yderligere integration, som er det centrale ord, og som hr. Thulesen Dahl var inde på tidligere, er det jo ikke det sidste skridt, vi har set med den planlægning, der ligger i EU nu. Man fortsætter integrationen, man fortsætter og fortsætter, og usikkerheden bliver større og større efter Fremskridtspartiets mening.

Vi mener faktisk med hensyn til argumentet om, at vi skulle tænke på krig og ufred, som også statsministeren kom med tidligere i dag, at en yderligere integration, hvor man som nation vil føle sig som i en spændetrøje, på et tidspunkt vil medvirke til, at der opstår fare for uroligheder, borgerkrige og i yderste konsekvens alvorlige krigstilstande.

Jeg tror netop, det er det, der sker. Det har vi set tidligere i historien andre steder, hvor man ville ud af unioner igen. Hvordan kommer man det? Det er desværre ved uro.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at det ikke er Dansk Folkeparti, der har bragt andre emner ind i debatten end det, spørgsmålene vedrører. Det er faktisk statsministeren selv, der i sin besvarelse kom ind på alt muligt andet end netop det, som spørgsmålene vedrørte. Men det er jo statsministerens gode ret at gøre det.

Det, jeg bare ville gøre en bemærkning om og dermed også stille et spørgsmål om, er en opfølgning på det, jeg spurgte om før og ikke fik svar på. Hvis danskerne stemmer ja til Amsterdamtraktaten den 28. maj og de andre lande også gør det og den bliver ratificeret, godkendt osv., er det så ikke rigtigt at antage, at der så ikke vil gå ret mange år, før der vil være